

hvad der ellers kunde tilkomme det enkelte Medlem. Men fordi man i en saadan Forening, i et saadant Selskab, laver en vis Fordelingsregel, kan det ikke i nogen Henseende gøre Foreningens Virksomhed til Næringsdrift. Man kan tage hundrede andre Fordelingsprincipper, man kan fordele Udbyttet efter Interessenternes Højde eller Tykkelse, eller hvorefter man vil, ligegyldigt hvilket, men det har ikke det mindste at gøre med det Spørgsmaal, om det bliver Næringsdrift, eller det ikke bliver Næringsdrift. — Jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister i Virkeligheden staar paa det Stændpunkt, at naar der er Tale om en almindelig Forbrugsforening, der køber Varer ind for at fordele dem mellem sine Medlemmer, saa er det ikke Handel, det er ikke Næring, og som Følge deraf kan det ikke siges, at denne Forening driver Næring i den paagældende Kommune, saaledes at den skulde bestattes der. — Men det synes da ogsaa at være andre Hensyn, som man nu trækker frem som Begrundelse af, at Forbrugsforeningerne skulde kunne bestattes, selv om de ikke, som der staar i Lovudkastet, gøre andet end at fordele Varer mellem deres egne Medlemmer. Og det lader jo til, at den højtærede Minister er tilbøjelig til at frafalde den vistnok korrekte og sunde Opfattelse, som han har gjort gældende, da han affattede § 12. Den ærede Minister var tilbøjelig til at finde, at det Moment, der er fremhævet i Udvalgets Endring under Nr. 19, nemlig at den paagældende Forening har Forretningslokale, var en Kendsgerning, et Kriterium, som skulde berettigede til at indbringe den under den kommunale Bestaatning. Man mener altsaa, at det skal være det afgørende, om denne Forbrugsforening har et Forretningslokale, eller den ikke har et Forretningslokale; derefter skal det afgøres, om den skal bestattes til Kommunen eller ikke. Men jeg har virkelig ikke hørt nogen som helst Begrundelse deraf. En ganske lille Forening, en Forening, der køber en Tønde Tjære, som det ærede Medlem (S. Pedersen) sagde, for at fordele den mellem Medlemmerne, behøver ikke noget Forretningslokale; naar derimod Foreningen bliver noget større, saamaa der være et Sted, hvor Medlemmerne kunne henvende sig for at faa deres Andel i de Varer, der ere indkøbte. Men det vil i og for sig ikke være en tilstrækkelig Begrundelse til at sige: De smaa skulle ikke statte, men naar de blive lidt større, skulle de statte. Og saa at sætte Delingspunktet efter, om der er et egentligt Forretningslokale eller ikke, det synes jeg slet ikke er rationelt. — Derimod var den højtærede

Minister inde paa noget, som skulde være en Begrundelse, men som han ikke udførte nærmere, og jeg tror heller ikke, at man ad den Vej kan komme til en Bestaatning af Forbrugsforeningerne. Han sagde, at naar disse Forbrugsforeninger have Forretningslokale, saa paadrage de den paagældende Kommune Byrder, de nyde godt af de kommunale Foranstaltninger, de kommunale Institutioner. Men han nævnedes ikke andet, end at de lagde Beslag paa Bejvæsenet. Jeg forstaar ikke rigtig den Tante. Meningen maa altsaa være den: De enkelte Medlemmer skulle begive sig til Bogens eller til Fodens hen til Forretningslokalet og hente deres Varer, og derved slide de paa Bejene. Ja men alle Kommunens Indbaanere slide sandelig ogsaa paa Bejene, og om de slide paa Bejene, fordi de køre eller spadserer hen og hente nogle Varer til deres Forretningslokale, eller fordi de skulle hen at have sig en glad Aften og besøge nogle Venner, bliver affurat det samme. Den ærede Minister maa ikke glemme, at det, som her er Tale om, er Formue- og Lejlighedsstat, og ikke nogen Næringsstat. Det er ikke en Stat, der skal bestemmes efter, i hvilket Omfang man falder Kommunen til Last og gør den Besvær, forvolder den Bekostning og nyder godt af dens Goder. Det er slet ikke det Princip, der gør sig gældende her, det er ren Formue- og Lejlighedsstat, og saa synes jeg, den højtærede Minister skulde blive staaende paa sit fuldkomne korrekte Stændpunkt og sige: Hvor der ikke drives Handel og Næring, men hvor en Forbrugsforening er bleven saaledes indrettet, at den indkøber Varer til Fordeling mellem sine Medlemmer, er der ingen Grund til at statte til Kommunen. — Det ærede Medlem for 5te Kredss (Holds), som ogsaa mente, at dette Kendemærke: Forretningslokale skulde være afgørende, sagde, at Forbrugsforeninger maatte sammenstilles med saadanne Forretninger, som vi kende under Navnet „Frejs“, og at vistnok alle ville være enige om, at Forbrugsforeninger, der drives paa den Maade, i det Omfang og den Stil som den sidstnævnte Forening, vilde det ogsaa være rigtigt at drage ind under Bestaatningen. Jeg tror ikke, at den Konsekvens er rigtig, for naar man blot fastholder de Vilkaar, som allerede baade af Lovgivningen og navnlig af Administrationen og ved Domstolens Praxis er stillet for, hvad der hører til en egentlig Forbrugsforening, navnlig det personlige, ja endogsaa det solidariske Ansvar. — naar man fastholder det i Forbindelse med, at der maa ikke drives Næring, der maa kun være Tale om en